

¹Dies ist das Wort des HERRN, welches geschah zu Micha von Moreseth zur Zeit des Jotham, Ahas und Hiskia, der Könige Juda's, das er gesehen hat über Samaria und Jerusalem.²Hört, alle Völker! merke auf, Land, und alles, was darinnen ist! denn Gott der HERR hat mit euch zu reden, ja, der HERR aus seinem heiligen Tempel.³Denn siehe, der HERR wird ausgehen aus seinem Ort und herabfahren und treten auf die Höhen im Lande,⁴daß die Berge unter ihm schmelzen und die Täler reißend werden, gleichwie Wachs vor dem Feuer zerschmilzt, wie die Wasser, so niederwärts fließen.⁵Das alles um der Übertretung willen Jakobs und um der Sünden willen des Hauses Israel. Welches ist aber die Übertretung Jakobs? Ist's nicht Samaria? Welches sind aber die Höhen Juda's? Ist's nicht Jerusalem?⁶Und ich will Samaria zum Steinhaufen im Felde machen, daß man ihre Steine um die Weinberge legt, und will ihre Steine ins Tal schleifen und sie bis zum Grund einbrechen.⁷Alle ihre Götzen sollen zerbrochen und all ihr Hurenlohn soll mit Feuer verbrannt werden; und ich will ihre Bilder verwüsten, denn sie sind von Hurenlohn zusammengebracht und sollen auch wieder Hurenlohn werden.⁸Darüber muß ich klagen und heulen, ich muß beraubt und bloß dahergehen; ich muß klagen wie die Schakale und trauern wie die Strauße.⁹Denn es ist kein Rat für ihre Plage, die bis gen Juda kommen und bis an meines Volkes Tor, bis Jerusalem hinanreichen wird.¹⁰Verkündigt's ja nicht zu Gath; laßt euer Weinen nicht hören zu Akko; in Beth-Leaphra setzt euch in die

¹قَوْلُ الرَّبِّ الَّذِي صَارَ إِلَى مِيخَا الْمُورِشِيِّ فِي أَيَّامِ يُوْتَامَ وَأَحَازَ وَحَزَقِيَّا مُلُوكِ يَهُودَا، الَّذِي رَأَى عَلَى السَّامِيرَةِ وَأُورُشَلِيمَ،²اسْمَعُوا أَهْلُا الشُّعُوبِ جَمِيعُكُمْ. أَصْغِي أَهْلُهَا الْأَرْضِ وَمِلُّوْهَا. وَلَيْكُنِ السَّيِّدُ الرَّبُّ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ، السَّيِّدُ مِنْ هَبْكُلِ قُدْسِهِ.³فَإِنَّهُ هُوَذَا الرَّبُّ يَخْرُجُ مِنْ مَكَانِهِ وَيَنْزِلُ وَيَمِشِي عَلَى سَوَامِيخِ الْأَرْضِ،⁴فَتَذُوبُ الْجِبَالُ تَحْتَهُ، وَتَنْسَقُ الْوُدْيَانُ كَالسَّمْعِ قَدَامَ النَّارِ. كَالْمَاءِ الْمُنْصَبِّ فِي مُنَحَدَرٍ. كُلُّ هَذَا مِنْ أَجْلِ إِنْهُمْ يَعْفُوبُ وَمِنْ أَجْلِ خَطِيئَةِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. مَا هُوَ ذَنْبٌ يَعْفُوبُ. أَلَيْسَ هُوَ السَّامِيرَةُ. وَمَا هِيَ مُزْنَعَاتُ يَهُودَا. أَلَيْسَتْ هِيَ أُورُشَلِيمَ.⁶فَأَجْعَلُ السَّامِيرَةَ حَرَبَةً فِي الْبَرِّيَّةِ، مَعَارِسَ لِلْكَرُومِ، وَأَلْقِي حِجَارَتَهَا إِلَى الْوَادِي، وَأَكْشِفُ أَسْطِهَا.⁷وَجَمِيعُ تَمَاثِيلِهَا الْمَنْخُوتَةِ تُحْطَمُ، وَكُلُّ أَعْقَارِهَا تُحْرَقُ بِالنَّارِ، وَجَمِيعُ أَصْنَامِهَا أَجْعَلُهَا حَرَابًا، لِأَنَّهَا مِنْ غُفْرِ الزَّائِنَةِ جَمَعْتُهَا وَإِلَى غُفْرِ الزَّائِنَةِ تَعُودُ.⁸مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَنُوحُ وَأُولُوكِ. أَمْشِي خَافِيًا وَغُرْبَانًا. أَصْنَعُ نَحِيًّا كِتَابَاتٍ أَوَى وَتَوْحًا كَرَعَالِ النَّعَامِ.⁹لَآنَ جِرَاحَاتِهَا عَدِيمَةُ الشِّفَاءِ، لِأَنَّهَا قَدْ أَتَتْ إِلَى يَهُودَا، وَصَلَتْ إِلَى بَابِ سَعْيِي إِلَى أُورُشَلِيمَ.¹⁰لَا تُخْبِرُوا فِي جَثِّ لَا تُبْكُوا فِي عَكَاءٍ. تَمْرَغِي فِي الثَّرَابِ فِي بَيْتِ عَفْرَةٍ.¹¹أُعْبِرِي يَا سَاكِنَةَ شَافِيرَ غُرْبَانَةٍ وَحَجَلَةٍ. السَّاكِنَةُ فِي صَاتَانٍ لَا تَخْرُجُ. تَوْحُ بَيْتِ هَايُصِلَ يَأْخُذُ عِنْدَكُمْ مَقَامَهُ،¹²لَآنَ السَّاكِنَةَ فِي مَارُوثَ اعْتَمَسَتْ لِأَجْلِ حَبْرَاتِهَا، لِأَنَّ شَرًّا قَدْ تَزَلَّ مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ إِلَى بَابِ أُورُشَلِيمَ.¹³سُدِّي الْمَرْكَبَةِ بِالْجَوَادِ يَا سَاكِنَةَ لَاحِيشَ. هِيَ أَوَّلُ خَطِيئَةٍ لِأَنَّهُ صَهَيُونَ لِأَنَّهُ فِيكَ وَجِدْتُ ذُنُوبَ إِسْرَائِيلَ.¹⁴لِذَلِكَ تُعْطَيْنِ إِطْلَاقًا لِمُورِشَةَ جَثِّ. تَصِيرُ بُيُوتٌ أَكْرِبَتٌ كَادِبَةٌ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ.¹⁵أَنِّي إِلَيْكَ أَيْضًا بِالْوَارِثِ يَا سَاكِنَةَ مَرِيشَةَ. يَأْتِي إِلَى عَدْلَامَ مَجْدُ إِسْرَائِيلَ.¹⁶كُونِي قَرْعَاءَ وَجُرِّي مِنْ أَجْلِ بَيْتِ تَعْمِيكَ. وَسَعْيِي قَرْعَتِكَ كَالنَّسْرِ، لِأَنَّهُمْ قَدْ اتَّعَمُوا عَنْكَ.

Asche.¹¹ Du Einwohnerin Saphirs mußt dahin mit allen Schanden; die Einwohnerin Zaenans wird nicht ausziehen; das Leid Beth-Haezels wird euch wehren, daß ihr da euch lagert.¹² Die Einwohnerin Maroths vermag sich nicht zu trösten; denn es wird das Unglück vom Herrn kommen auch bis an das Tor Jerusalems.¹³ Du Stadt Lachis, spanne Renner an und fahre davon! denn du bist der Tochter Zion der Anfang zur Sünde, und in dir sind gefunden die Übertretungen Israels.¹⁴ Du wirst dich müssen scheiden von Moresheth-Gath. Mit der Stadt Achsib wird's den Königen Israels fehlgehen.¹⁵ Ich will dir, Maresa, den rechten Erben bringen und die Herrlichkeit Israels soll kommen bis gen Adullam.¹⁶ Laß die Haare abscheren und gehe kahl um deiner zarten Kinder willen; mache dich ganz kahl wie ein Adler, denn sie sind von dir gefangen weggeführt.